

בית משפט השלום בחיפה

02 יולי 2017

ת"פ 47701-07-15

פרק פמ"ח 779/14

לפני כבוד השופט ד"ר זאיד פלאח

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד אפרים גולדשטיין
 ב"כ הנאשם – עו"ד רועי גולדשטיין
 הנאשם – בעצמו

פרוטוקול

ב"כ המאשימה:

02 יולי 2017

12

23

24

25

26

27

פסק דין

28

29 הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירות המפורטות על גבי שני אישומים בכתב האישום .1
30 המתוקן. האישום הראשון עניינו תקיפה בנסיבות מחמירות בכך שביום 27.12.12 החזיק
31 הנאשם את בנו הקטין בשתי הרגליים והיכה אותו באמצעות חגורה. האישום השני מתייחס
32 לשני אירועים בשנת 2012 כאשר הראשון במועד שאינו ידוע בו החזיק הנאשם את בנו הקטין

02 יולי 2017

- 1 בידיו וברגליו ולאחר שהרים לו את רגליו היכה אותו בחגורה והאירוע הנוסף מיום 31.12.12
2 במהלכו תקף הנאשם את בנו הקטין באמצעות חגורה באזור הישבן.
3
- 4 .2 ביום 30.3.16 הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן והרשעתי אותו בעבירות
5 המיוחסות לו. הסנגור ביקש להפנות את הנאשם לשירות המבחן וביקש לבחון, בין היתר, את
6 ביטול הרשעתו.
7
- 8 .3 מטעם שירות המבחן הוגשו 3 תסקירים, כאשר התסקיר הראשון התייחס למצבו האישי
9 והמשפחתי של הנאשם, לשירותו הצבאי המלא כלוחם בנח"ל, לכך שלאחר שחרורו השתלב
10 כמאבטח ברשות שדות התעופה. עוד נכתב כי הנאשם התחתן בגיל 26 ולבני הזוג נולדו שלושה
11 ילדים בגילאים 7-12 שאובחנו כבעלי הפרעות קשב וריכוז בהתנהגות. עוד נכתב שעברו של
12 הנאשם נקי והנאשם ואשתו התמודדו עם עומסים רבים הכרוכים בטיפול בילדיהם וזאת
13 טרם אבחנו. עוד נכתב שהנאשם חווה תסכול וחוסר אונים אל מול ניסיונותיו הכושלים
14 להציב גבולות לילדיו. בנוגע להערכת הסיכון להישנות העבירה והסיכוי לשיקום נכתב
15 שהנאשם מתפקד לאורך שנים בצורה תקינה והוא מגלה היום יותר יכולת קבלה והכלה
16 בקשר לקשיי ילדיו והוא מגלה אחריות בפרנסת משפחתו וכי ההליך הפלילי מהווה עבורו
17 גורם מרתיע באופן משמעותי גם לאור החשש כי פרנסתו תיפגע. באותו תסקיר התבקשתי
18 לדחות את עניינו של הנאשם ב-4 חודשים.
- 19 בתסקיר השני כתבה קצינת המבחן שהנאשם הופנה למחלקה לשירותים חברתיים, והוא
20 ואשתו הופנו לטיפול במרכז לטיפול בילד ובמשפחה והוא אכן השתלב באותו טיפול. באותו
21 תסקיר התבקשתי דחייה נוספת של 4 חודשים ובסיומם הוגש התסקיר האחרון.
- 22 בתסקיר זה נכתב שהנאשם הגיע לכל הפגישות שנקבעו בהתמדה, כאשר בפגישות הראשונות
23 השתתפה גם אשתו. עוד נכתב שכל ילדיו של הנאשם סובלים מקשיי התנהגות כאשר אחד
24 מהם אובחן בהמשך כאוטיסט וילד נוסף הוכר כנכה על רקע קשיי התנהגות. עובדות אלה לא
25 היו ידועות לנאשם ולאשתו וככל הנראה על רקע זה ביצע הנאשם את העבירות כלפיהם בשל
26 חוסר יכולתו ומסוגלותו להתמודד עם הקשיים ולאור העדר האבחנה הנכונה של ילדיו. קצינת
27 המבחן כתבה שהנאשם מעוניין לקבל עזרה וכי הוא מיישם את הרעיונות העולים בפגישות
28 וניכר שיפור בעקבות כך בהתמודדותו עם ילדיו. עוד נכתב שהנאשם משקיע מאמץ לתת מענה
29 לצרכי הילדים והוא השתלב והתאקלם בעבודתו החדשה כמדריך בבית ספר פרטי להכשרת
30 מאבטחים. לדברי קצינת המבחן המצב בבית הנאשם יציב כדברי הנאשם והוא עבר מאז
31 ביצוע העבירה ובהמשך בעזרת ההתנסות הטיפולית תהליך של הפנמה ועיבוד ביחס לצרכי
32 ילדיו ומאפייניהם וכי היום הוא מתמודד באופן מותאם עמם. הנאשם ביטא את החשש כי

02 יולי 2017

- 1 ההרשעה תפגע בעתידו ולאור שיקומו והחשש לפגיעה בעתידו, המליצה קצינת המבחן לבטל
2 את הרשעתו ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 220 שעות וצו מבחן פיקוחי למשך שנה.
3
- 4 ב"כ המאשימה התייחס לנסיבות ביצוע העבירות, לריבוי העבירות, לפגיעה של הנאשם בילדיו .4
5 הקטינים שבהמשך אחד מהם אובחן כאוטיסט והאחרים בעלי קשיים התנהגותיים, לפסיקה
6 הנוהגת, ולטעמו מתחם הענישה ההולם את מעשי הנאשם הוא מאסר הנע בין 6 חודשים
7 אותם ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בהמשך התייחס ב"כ
8 המאשימה לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כולל עברו הנקי של הנאשם, חלוף הזמן,
9 הודאתו ובסוף טיעונו עתר לרף התחתון של המתחם, דהיינו מאסר של 6 חודשים שירוצו
10 בעבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן. בעקבות אותו טיעון הפניתי את הנאשם לקבלת
11 חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות והוא נמצא כשיר לרצות מאסר בעבודות שירות.
12 ב"כ המאשימה השלים את טיעונו היום בעל פה, התנגד להגשת מכתב מטעם מעסיקו
13 וקיבלתי התנגדות זו אך התרתי הגשת מסמכים נוספים וחזר על טיעונו וביקש לדחות את
14 בקשת הסגור לביטול הרשעת הנאשם וטען שעניינו של הנאשם אינו עומד בהלכה שנקבע לא
15 בענין השיקום ולא בענין סוג העבירה.
16
- 17 ב"כ הנאשם ביקש לבטל את הרשעת מרשו תוך שהוא סומך על התסקירים שהוגשו מטעם .5
18 שירות המבחן, על הפגיעה העתידית בפרנסתו ובעסקותו של הנאשם, הודאתו המידית, עברו
19 הנקי וההליך השיקומי שעבר באמצעות שירות המבחן. הסגור הגיש טיעונים מפורטים בכתב
20 בהם התייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, להלכה שנקבעה בבית משפט העליון
21 בעניין הימנעות מהרשעה ולכך שהנאשם עומד בתנאים באותה הלכה. הסגור טען ארוכות
22 בעל פה ובכתב תוך שהתייחס לזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות ועד היום, למכתבי
23 המלצה שהוגשו בעניין מרשו והוא ביקש לשקול את הפגיעה החוקתית האנושה בנאשם באם
24 הרשעתו לא תבוטל אל מול הפגיעה האפסית, כדבריו, באינטרס הציבורי ובסוף טיעונו, תוך
25 שהתייחס לפסיקה הנוהגת, לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות וכל יתר הטענות
26 שהועלו על ידו, לבטל את הרשעת מרשו ולאמץ את המלצת שירות המבחן.
27
- 28 שמעתי את הנאשם שהצטער על מעשיו, הסביר את ביצועו על רקע חוסר יכולתו להתמודד .6
29 עם מצב הילדים לאור חוסר אבחנתם הנכונה על ידי הגורמים המקצועיים. הנאשם הדגיש כי
30 ההליך השיקומי שעבר סייע לו להתמודד עם ילדיו וכי שירות המבחן עזר לו. הנאשם הסביר
31 שהותרת הרשעתו עלולה לפגוע קשות בעתידו ובהמשך פרנסתו והוא ביקש לבטל את
32 ההרשעה. הנאשם עשה עליי רושם אמין ביותר, של אדם שקיבל אחריות על מעשיו, לא ידע

02 יולי 2017

- 1 להתמודד עם ילדיו ולאחר הליך שיקומי ארוך ומספר דחיות בעניינינו לבקשת שירות המבחן,
2 הוא קיבל כלים באמצעותם הוא יודע היום להתמודד היטב עם חינוך ילדיו. שוכנעתי שמדובר
3 במעידה חד פעמית שאינה מאפיינת את הנאשם ושוכנעתי שההליך השיקומי אותו עובר
4 הנאשם מהווה הליך שיקומי משמעותי עבורו ששינה את דרכיו ושוכנעתי שהאפשרות
5 שהנאשם ימשיך ויבצע מעשים כאלה בעתיד הוא קטן מאוד, אם בכלל.
6
- 7 הנאשם במעשיו פגע בגופם של הקטינים ובכבודם ומידת הפגיעה בערכים המוגנים היא
8 בינונית.
9 אני רואה בכל האירועים המתוארים בכתב האישום כאירוע אחד, בגינו אקבע מתחם ענישה
10 אחד.
11
- 12 בבואי לקבוע את מתחם הענישה ההולם לקחתי בחשבון את הערכים שנפגעו ומידת הפגיעה
13 בהם, את הפסיקה הנוהגת, את הנזק שנגרם והיה צפוי להיגרם מביצוען, את הבנת הנאשם
14 המלאה למעשיו, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, הניצול לרעה של כוחו
15 ומעמדו של הנאשם אל מול ילדיו הקטינים, והגעתי למסקנה שמתחם הענישה ההולם את
16 מעשיו הוא מאסר הנע בין 3 חודשים ועד 12 חודשים.
17
- 18 בית המשפט העליון, מפי כב' השופטת דורנר, קבע בע"פ 2083/96, תמר כתב נ' מדינת ישראל,
19 כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים:
20 האחד – על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני – סוג העבירה מאפשר
21 לוותר, בנסיבות העניין, על הרשעת הנאשם וזאת מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה
22 האחרים.
23 בנוגע לסוג העבירה, הרי שהנאשם תקף את ילדיו הקטינים באמצעות חגורה בלפחות 3
24 הזדמנויות שונות שפורטו בכתב האישום. ברגיל סוג העבירה אינו מאפשר ויתור על הרשעה
25 ואולם במקרה שלפניי ולאור חוסר יכולתו של הנאשם להבין את מצב ילדיו לאור חוסר
26 אבחנתם על ידי הגורמים המקצועיים, ובנסיבות המיוחדות של מקרה זה, ניתן לוותר על
27 הרשעת הנאשם מבחינת סוג העבירה וזאת כצעד חריג.
28 בנוגע לשיקום הנאשם – שוכנעתי כאמור שהנאשם עבר תהליך שיקומי ארוך וממצה שנמשך
29 חודשים ארוכים במהלכם השתתף בקבוצות טיפוליות והוא רכש כלים לצד אבחון נכון של
30 ילדיו על ידי גורמים מקצועיים, על כן גם תנאי זה התקיים. בנוסף שוכנעתי שהנאשם שירת
31 שירות צבאי מלא כלוחם בנח"ל, עבר הכשרה של מדריך ירי, עבד ברשות שדות התעופה וכיום
32 עובד כמדריך ירי בחברה פרטית, אינו יכול להמשיך ולהחזיק בעבודתו באם הרשעתו לא

02 יולי 2017

- 1 תבוטל. בכך שוכנעתי שהנזק הצפוי לנאשם באם הרשעתו תיוותר על כנה הוא נזק גדול לאין
2 שיעור הן לנאשם, הן לבת זוגו והן לילדיו הקטינים הזקוקים לאביהם שימשיך ויעסוק
3 בעבודה אותה הוא מבין ובה הוא הוא השתלב משך שנים רבות אל מול הותרת הרשעתו.
4
- 5 בנוגע לעונש בתוך המתחם, לקחתי בחשבון את הפגיעה של העונש בנאשם לרבות בשל גילו .10
6 ואת הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם, את הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירות
7 ומהרשעתו, את נטילת האחריות המלאה של הנאשם על מעשיו ללא צורך בשמיעת עדים
8 והחיסכון בזמן שיפוטי. עיון בכתב האישום מעלה שבין יתר עדי התביעה היו אמורים להעיד
9 שלושת ילדיו הקטינים והודאת הנאשם חסכה לאותם ילדים את המפגש עם בית המשפט
10 והכאב של מתן עדות בעניין אביהם. עוד לקחתי בחשבון את מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות
11 העבירות בכך שהוא השתלב כאמור בהליך שיקומי ארוך של שירות המבחן, את שיתוף
12 הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק, את נסיבות חייו כעולה מתסקירי שירות
13 המבחן, את התנהגותו החיובית ותרומתו לחברה כעולה מהמסמכים 2/2, את נסיבות חייו של
14 הנאשם ואת עברו הנקי. דגש מיוחד לזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות בשנת 2012 ועד
15 היום. כתב האישום בעניינו של הנאשם הוגש במחצית שנת 2015, דהיינו כשנתיים וחצי לאחר
16 ביצוע העבירות, הנאשם הורשע על ידי בחודש מרץ 2016, דהיינו כפחות משנה לאחר הגשת
17 כתב האישום ומאז חלפו להן עוד כשנה ושלושה חודשים במהלכם השתלב הנאשם בהליך
18 טיפולי ארוך מטעם שירות המבחן.
19
- 20 סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, קובע כי ניתן לסטות לקולא מהרף התחתון של מתחם הענישה .11
21 ההולם באם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש אם ישתקם. במקרה שבפניי הנאשם
22 כאמור השתלב בהליך שיקומי ארוך ושוכנעתי שהוא השתקם שיקום משמעותי, על כן הגעתי
23 למסקנה שמקרה זה מתאים לחריגה מהרף התחתון של מתחם הענישה ההולם שצוין על ידי,
24 עד כדי ביטול הרשעתו.
25
- 26 לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, אני מורה כדלקמן : .12
27
- 28 א. אני מבטל את הרשעת הנאשם וקובע כי פסק דין זה הוא ללא הרשעה.
29
- 30 ב. הנאשם יבצע 220 שעות של"צ בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן בתוך
31 חודש מהיום. הנאשם יתחיל לבצע את השל"צ לא לפני 1.9.17.
32

02 יולי 2017

- 1 ג. אני מטיל על הנאשם צו מבחן פיקוחי למשך שנה והוסברה לנאשם משמעות קיום
2 הצו ומשמעות הפרתו והנאשם התחייב לקיים את הצו.
3
4 זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.
5
6 המזכירות תשלח פסק הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.
7
8
9
10 **ניתן והודע היום ח' תמוז תשע"ז, 02/07/2017 במעמד הנוכחים.**
11
12

ד"ר זאיד פלאח, שופט

- 13
14
15
16
17

הוקלד על ידי שרון דרעי